

[Jan Kørpe Christensen]

her ikke er nok – heller ikke den gamle Maastriicht uden Edinburgh-aftalen – for CD, om man vil et skridt videre, og hvad man ønsker at få gennemført. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide af hr. Peter Duetoft her, hvor langt man skal gå for at tilfredsstille CD i dette centralistiske samarbejde, den overbyggede union, vi nu her taler om.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Når hr. Kent Kirk står her på talerstolen og siger, at Fremskridtspartiet nu ikke er EF-orienteret eller -venlig mere, må jeg sige, at det kan tænkes, hr. Kent Kirk ser anderledes på Fremskridtspartiets EF-politik nu, hvor han sidder i en anden stol, men hr. Kent Kirk må nok også være opmærksom på på trods af hans tidligere stillinger, at Fremskridtspartiet, da vi stemte om EF-pakken i 1986, var en af de varmeste tilhængere. Vi støttede De Konservative i deres tillid til, at det indre marked ville give økonomisk stabilitet i Vesteuropa. Vi støttede Det Konservative Folkeparti i deres tillid til deres statsminister, der på daværende tidspunkt sagde: Herved er Unionen død.

Da det så viste sig, at vi nærmede os 1992 og Unionen aldeles ikke var død, så den selv samme statsminister måtte stå op og sige: Nu skal vi altså ud og stemme om en union, var det vores pligt at sige fra. Vi sagde allerede dengang: Hertil og ikke længere.

Økonomisk samarbejde har vi sagt ja til hele tiden. Vi har sagt ja til den anden fase som et af de første partier. Vi har sagt ja til et udenrigspolitisk samarbejde, og det vil enhver, der har været til stede under de debatter, der har været i dette Ting, være vidende om. Vi ønsker at samarbejde, vi ønsker et EF, der kan være en dynamo for hele Europa. Vi ønsker ikke et sølvtæppe skåret ned gennem Europa til glæde for nogle få fagforeningsbosser, som hr. Kent Kirk altså nu gerne vil forsvare.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Pelle Voigt, kansler Kohl og premierminister John Major må acceptere, at Danmark ikke deltager i den fælles forsvarspolitik.

Hr. Kohl og hr. Major må acceptere, at Danmark ikke deltager i den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

Hr. Kohl og hr. Major må acceptere, at Danmark ikke deltager i det retlige samarbejde, således som det var forudset i Maastricht-traktaten, men som vi opfatter som værende et mellemstatsligt samarbejde.

Det er de ting, hr. Kohl og hr. Major må acceptere ved den danske Edinburgh-afgørelse, og det har de accepteret. De 12 regeringschefer og deres lande har accepteret, at det er Danmarks position i forhold til EF. Det beklager jeg. Jeg havde hellere set, at vi kunne have været med. Men jeg må acceptere det som det grundlag, der nu kunne etableres for at sikre Danmarks medlemskab af EF. Og det er det overordnede konservative synspunkt. Vi vil gerne være med alle de steder, vi kan være med i EF, men vi må acceptere, at der altså ikke var et flertal i den danske befolkning den 2. juni 1992 for det.

Derfor er det et nyt grundlag, vi går ud til den danske befolkning med, og derfor er jeg nødt til på de vælgermøder, jeg deltager i, at forklare også over for de konservative vælgere, der sagde ja den 2. juni 1992, at det nu er det overordnede hensyn, vi skal tage.

Endelig må jeg sige til hr. Jan Kørpe Christensen, at Fremskridtspartiet har ændret EF-politik, selv om man forsøger at få det til at se anderledes ud. Jeg kan i den forbindelse henviser til Fremskridtspartiets stifter, hr. Glistrup, der, da det blev kendt, at man gik imod Maastricht-traktaten, offentligt udtalte, at det var en klar misforståelse. Og jeg er helt sikker på, at det også gælder en anden fremtrædende EF-politiker fra Fremskridtspartiet, nemlig hr. Nyborg, at han også vil være meget bekymret for de ændringer, som er blevet gennemført.

Dette her er ikke et spørgsmål om liberalisme, det er et spørgsmål om populisme. De liberale partier i Europa går jo også alle sammen ind for et tættere og mere forpligtende europæisk samarbejde, også det samarbejde, som den danske befolkning skal tage stilling til her den 18. maj.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har nu noteret 15 korte bemærkninger. Og jeg har også et hensyn til de øvrige ordførere, så det er min agt snart at afslutte denne runde.

Men jeg har to endnu på listen.